

[Undervisningsministeren.]

af bestemmelsen i gymnasielovens § 8 om, at studentereksamen giver adgang til at studere ved universiteterne.

Selv om der er lægemangel her i landet, må man holde sig for øje, at situationen her er væsentlig bedre end i Sverige og Norge. Af rapporten fra det nedsatte udvalg fremgår det således, at der i 1960 var 810 indbyggere pr. læge i Danmark, medens tallet i Norge var 860 og tallet i Sverige var 1.120. Men jeg vil navnlig gerne pege på, at der i 1964 blev optaget 1.000 nye lægestuderende i Danmark, 170 i Norge og 546 i Sverige. Der er tale om en streng adgangsbegrænsning i Norge og Sverige, men denne adgangsbegrænsning betyder samtidig, at der kun er et frafald på 5-10 pct. under studiet i de lande, medens frafaldet i Danmark er 40 pct. Det er altså ikke uden videre et spørgsmål om færre læger, vi her beskæftiger os med, men også om i hvilket omfang der skal skaffes plads og lærere til de 40 pct., der ikke bliver læger.

Vi opretholder således — alene af de nordiske lande — fri adgang til det lægevidenskabelige studium ved vore universiteter, og vi har skaffet plads til væsentligt flere, end de store årgange ville give anledning til. Der arbejdes i øjeblikket med planer om de langsigtede lokale problemer, og de arealaftaler, vi fik i efteråret, har jo nu givet os muligheder for virkelig at løse problemerne på lang sigt; men der vil blive brug for en reserve i overgangstiden, og med henblik herpå har regeringens økonomiudvalg i dag besluttet at søge bevilling til leje af en større nybygning i nærheden af Nørre Fælled, ikke mindst for det medicinske fakultet.

Endvidere har regeringen besluttet at søge bevilling til en nybygning til det lægevidenskabelige fakultet i Odense, sådan at der startes i 1966 i midlertidige lokaler, der senere skal finde anvendelse til teknikum.

Lærerrekutteringsproblemet er måske det vanskeligste af alle. Universiteterne står

med en række bevilgede lærerposter ubesat, og skal de kunne besættes, skal der også skaffes lokaler, sådan at der skaffes gode forskningsmuligheder for disse lærere; ellers får vi dem ikke. En sikring af den frie adgang til de lægevidenskabelige studier og de øvrige universitetsstudier vil kræve meget betydelige bevillinger både til lokaler og lærere, og jeg kan kun være glad for det tilsagn om medvirken hertil, som ligger i det ærede medlems interesse for spørgsmålet.

Jeg kan ikke undlade at tilføje, at havde vi skullet realisere de meget betydelige nedskæringer, som der fra det ærede medlems partis side blev stillet forslag om for nylig, ville vi under ingen omstændigheder have haft nogen jordisk chance for at løse de problemer, der er i forbindelse med den frie adgang til vore universiteter.

Poul Schlüter: Jeg er glad for at kunne takke den højtærede undervisningsminister for det tilsagn, der blev givet mig om, at man ville følge denne sag meget nøje, og jeg forstår, at det er ministerens hensigt at udnytte alle muligheder, der foreligger, for at søge hindret, at vi nu, omend det kun måtte være midlertidigt, bryder med dette vigtige princip i hele vor universitetslovgivning.

Jeg forstår ministeren således, at det i virkeligheden også efter hans opfattelse er et spørgsmål, om indførelse af adgangsbegrænsning ikke kræver en ændring i den gældende lovgivning. Jeg går derfor ud fra, at hvis adgangsbegrænsning trods alt måtte vise sig nødvendig, vil det høje folketing få anledning til at tage stilling til spørgsmålet, som altså ikke kan være underlagt administrationens myndighed alene.

Den højtærede undervisningsminister kunne ikke dy sig for en lille polemisk bemærkning i slutningen af sit svar. Den skal jeg ikke komme dybere ind i, men blot sige, at den omstændighed, at det konservative folkeparti har foreslået vidtgående besparelser på statsbudgettet, ikke